

* * *

*Хліба нашого насущного
дай нам сьогодні...*

На вулицях тихо і порожньо –
Дротами наструнчені нерви.
На тісто просіяне борошно
Маліє, як сніг березневий.

Тримаємось ґрунту, мов корені:
З підвалу виходимо вранці.
Нам сняться Херсонці нескорені –
Скоринка на хлібнім окрайці.

Діткливо пахнуть Великоднями
Ощадливо вкраяні дріжджі...
Серця наші дибляться конями,
припнутими на роздоріжжі.

ВЕЛИКОДНІ НОТАТКИ

Моя знічена переселенко,
Ти зрелася речей, як апостол,
Бо гадала, без них буде легко,
По-євангельськи мудро і просто.

Тільки Богу відомо одному,
Що таїться за тихим, безслізним
Замиканням батьківського дому
І німим пакуванням валізи.

Стане те, що у нас відібрали,
Лейтмотивом трагедій епічних...
Ти світами простуєш, як равлик,
Все, що маєш, зібгавши в наплічник.